

LAND- VERKENNERS

THEMA = film en video
Roel⁹⁹

'Waar ga je op zomerkamp heen?'

'Naar Loenen.'

'Gutjoh, blijf je thuis?'

'Neehee, andere Loenen.'

Aldus hier het verhaal dat niet tot stand was gekomen zonder de medewerking van leden, leiders, lijders, toeschouwers, critici, figuranten en de sterren zelf:

The making of: 'Beroerde tijden, Barre tijden.'

Zaterdag

Kijk op het kamp, deel 1

Aan mij de eer dit geschrift te starten en daarmee het kamp geopend te verklaren. Een eer die ik mezelf trouwens toebedacht heb en te verklaren is uit het feit dat iedereen bezig is en ik op mijn luie reet zit.

Nou zijn er al wat prestaties geleverd; De Jas staat, de zooi eronder, de verkenners zijn bezig een tweede P-tent op te zetten en Luuk en JP zijn bezig de antenne te bevestigen, hetgeen niet helemaal zonder moeilijkheden verloopt. HELP! ze willen een Lein over een boomtak gooien. Ik hou me voorlopig nog even schuil. Verder kan ik melden dat er geeneens een douche en zelfs geen faxaansluiting aanwezig is. Ik begrijp nu ook waarom ze het verre veld het Verreveld noemen. Inderdaad, het is een veld. Overigens zijn we voorzien van bijna alle gemakken.

Generator, zendapparatuur en dit jaar als nouveaute: een CD-speler. Zal wel om uit te houden zijn. Dan nog even het thema van dit jaar: fillum, as dat we zelluf het een en ander op een videootje knallen. Daarover later meer.

Tot zover Nieuws'lein' vanuit Loenen.

'Waar is de goede oude tijd gebleven?'

'Welke goede oude tijd?'

'Die van de gitaren, de kampvuren, de hoed met vier deuken en de liederen.'

'Je bedoelt de valse gitaren, de nu verboden vuren, de hoeden die altijd minstens dertig deuken en vouwen hadden en de tienstemmig door jongens met een baard in de keel gezongen liederen?'

'Laat maar.'

A hugh buk over the book, 1.

(ik weet ook niet wat het betekent, maar het staat er nu eenmaal en ik tik alleen maar over).

We zijn hier net aangekomen en moeten meteen helpen de Jas opzetten. Dit wilde JeePee meteen doen als Dre nog weg was. Het lukte niet goed, dus JP een pot schelden. Op het laatst lukte het toch dus die pot was niet nodig geweest.

Hierna moesten we met zijn allen tenten opzetten. De een stond op een mierennest en de ander te dicht op een pad. Beide staan ze nu eindelijk goed. Andre is nog steeds weg. JP duwt voor de gein een CD van Luuk erin. 'Not for sale' staat erop, overbodig, het is inderdaad klotemuziek.

Door Johan, opgedragen aan mezelf.

Ode aan het notes-book, deel 1.

Het hele verhaal vanaf het begin is al verteld, dus ik schrijf wel iets anders. Grob en ik hebben net de Super-supermarkt leeggeplunderd en een lege videoband gekocht voor de bloopers. Lein zit te lezen en zo ook JP, Dre is nog 'on the road again.' Ik ga me beklagen bij de kampwacht want de airconditioning doet het niet. Koen (niet de Grob).

Ik zit nu een boterhammetje met jam dubbel te eten en te schrijven. Iedereen weet dat ze me niet mogen storen onder het eten dus schrijf ik nu op mijn gemakkie een stukje. Net heb ik trouwens iets wat hiervoor geschreven is getracht te lezen. Mislukt, het is niet te doen. Het is nu bijna zes uur. De kids doen een poging iets van een keuken te bouwen. We gaan zo eten want Dre is terug. Ik slaap waarschijnlijk tot donderdagnacht met hem in een tent.

Volgens mij ben ik niet de enige die jeuk heeft.

Dag, ik ben even naar de welpjes toe met Dre.

Kijk op het kamp; kookhoek.

Vanavond genoten verkenneren en leiding van een gezamenlijke maaltijd. Een variant op de aloude plakkeroni; plakkespirelli. De ingrediënten bleven hetzelfde behalve dat de bekende elleboogjes vervangen werden door... jawel spiraaltjes. Het nagerecht bestond uit banaan. En nu maakt koksmaatje Luuk koffie en zo hoort dat ook. Twistpunt van de dag; moet de pasta wel of niet geroerd worden. Luuk vond van wel, JP uiteraard niet. Bovendien vond Luuk dat er teveel oregano door de meuk(*) gehusseld was. JP uiteraard niet.

U ziet, het blijft gezellig rond de keukentafel.

*meuk: Schoutiaans voor hoeveelheid voedsel, rotzooi, persoonlijke eigendommen en nog veel meer.

Je parle.

Toen we door de heer van Viegen uit de auto gegooid behoorden te worden, werden we nog niet uit de auto gegooid want hij bracht ons alsnog een paar kilometer verder dan de bedoeling was. Toen we na een tijdje op het terrein aankwamen, moesten we gelijk tenten opbouwen. Toen we klaar waren ging ik op de fiets even de weg kwijtraken. Doch, een hoogbejaarde, blubberige 65+er wees me de weg en zo kwam ik terug (jammer hè).

Daarna gingen we even spelen; JP's boemerang uit de boom halen. Daarna gooide die lompe boer van een Grob mijn boemerang in de boom. Vervolgens de plakkeronie opgegeten terwijl de vliegen ons naar het leven stonden (shit, ik word weer gestoken). Ik werd veroordeeld door JP tot de afwas.

Hierbij sluit ik af met de oude Grobbiaanse woorden; kappen, kappen, nokken.

Wat heerlijk, Dre heeft een nieuwe uitingsvorm gevonden, turnen. Vrije oefening met lint, ziet er ondanks het touw net zo gracieus uit als de meisjes uit de Oostblok-landen op TV. Wat fijn toch dat op een verkoo-kamp, behalve voor ontspanning er ook tijd en ruimte is voor kunst en cultuur.

Listen very carefully.

Toen we met de auto aankwamen en afgezet werden, moesten we eerst nog 3 km lopen waarbij we nog enkele jitsige watervallen tegenkwamen.

Bij de ingang aangekomen stond daar een trekker met een grote hooiwagen erachter waar onze bagage oplag. We moesten wachten want de diesel was op. We moesten ook nog een kar meesjouwen met bagage naar het Verreveld. We troffen daar een gat in de grond met een zeil eromheen en een boere, arrogante, ouderwetse waterpomp aan. Eerst werd de Jas opgezet en daarna onze eigen tenten. Daarna ging ik met Koen B. naar het gehucht Loenen om junkfood in te slaan. Naar onze mening is dit gehucht aardig bevoordeeld kwa winkels. We hebben ook nog een keuken in elkaar geflanst.
Aldus Grobbels

'Waar is de oude geest gebleven van gepioneerde tafels, keukens, torens en poorten waar met enthousiasme aan gewerkt werd?'

'Een bos kenmerkt zich als een bos doordat er levende bomen in de grond staan. Als nu elke zot voor een weekje vertier een kwart hectare kapt, kunnen we binnenkort de definitie van een bos veranderen.'

'Op een goed scoutingterrein is pionierhout.'

'Ja, en als je op die palen hier gaat zitten ga je er doorheen.'

'Wijsneus.'

Hallo, hier Viegen.

Toen we na drie km aankwamen op het terrein, moesten we gelijk alweer een kar sjouwen naar het Verreveld. Toen we daar aankwamen, moesten we de Jas opzetten en daarna onze eigen tenten. Daarna gingen we eten, plakkeroni met veel kruiden.
De groeten.

Even terzijde,
Dat de leden elkaar herhalen, komt enkel
doordat ze hun eigen teksten niet kunnen
lezen wegens onbekendheid met cryptologie.
Het heeft niks met geheugenverlies te maken.

De Baas raast,
Het is tegen elven. De jongens zijn
weggestuurd om patrouillegewijs het verhaal
voor de film te maken. Andre is geld aan het
signeren. Lein stelt de prijslijst samen en
Luuk knipt de vellen met geld los.
ps Er zat niet te veel oregano in.
ps Er zat echt te veel oregano in.
ps Ach, ik vond het wel te kauwen.

Ik ben alweer een hele tijd terug van de
welpen. De scripten worden nu voorgelezen, na
een uurtje bedenktijd. Het is nu dus al kwart
voor twaalf. Ik snap het, Koen G heeft net
even verteld hoe hun verhaal gaat. Johan is
nu aan de beurt en hij stelt dat er een
burgeroorlog aan de gang is.

De piloot stort neer. Het ziet er knullig
uit. Verder barst het hier van de muggen maar
we mogen een vuurtje stoken tot kniehoogte.
Dag vogels, dag bloemen, tot later.

ps Bij de welpen hebben ze lekkere:

- soep
- knakworsten
- boterhammen
- flesjesbier

'Kniehoogte?'

'Zei ik je toch. Die goeie oude tijden zijn
voorbij.'

En wat heeft de spelende vrouw vandaag
geleerd?

Dat ze nog steeds niet veel van benzine-
motoren snapt.

Help, Luuk heeft het bier verstoep. Ik wist wel dat mijn goede vader gelijk had,..... zijn niet te vertrouwen.

Zondagmorgen

Het is nog geen tien uur geweest.

Rust alom dus.

Dat is hier toch geen probleem want met zes kleine scoutinggroepen op 73 hectare moet men een popconcert geven om van burengerucht te kunnen spreken. Om een indruk te geven, de uitgang is op vijf minuten stevig doorfietsen van ons terrein, als je niet verdwaalt. De muggen hebben bij iedereen in volle hevigheid toegeslagen, maar goed, alles went. Het heeft vannacht flink geregend en het begint trouwens weer verdacht duister te worden. Het weerbericht meldt opklaringen vanuit het westen dus wat dat betreft zitten wij verkeerd maar het zal wel goedkomen.

Marjolein is intussen wakker geworden en verbreekt de stilte met het ontsteken van een primus. Weg rust, maar wel koffie. Hier en daar beginnen verkenners doelloos door het bos te lopen. Het is echter slechts een schijnbare activiteit want ik geloof niet dat er ook maar een is die zich gewassen heeft.

'Waar zijn de tijden van de Sunlightzeep-frisse jongens?'

'Ze hebben nu Dobbeldouche, als vanouds ongebruikt onder in de tas liggen.'

Ik baal.

's Ochtends hebben we de keuken overnieuw gebouwd (baal, baal). Rond drie uur waren we klaar. Na het eten een Asterix gelezen en nu kijk ik toe hoe Grobbels, Koen en von Viegen met volleybal worden ingemaakt door de baas. Ik denk dat ik mee ga doen.

Gaat heen en zondag niet meer. De mazzel.

'Waarempel, ze doen aan sport!!!!'

Kijk op de keuken, 2.

Vandaag pannenkoeken op het menu. Weliswaar naturel maar met een keur aan beleg: appelmoes, suiker, stroop, kaas en alle mogelijk combinaties hiervan. Trouwens, aangebrande pannenkoek met stroop, kaas, appelmoes en flink door elkaar gehusseld, is niet lekker volgens Luuk.

Twistpunt van de avond: wie bakt de lekkerste pannenkoeken? Dre, volgens JP. Verder hield iedereen wijselijk zijn mond. En wat heeft de spelende vrouw vandaag weer geleerd?

Als het om koffie gaat vindt JP alles best.

A hugh buk over the book, 2.

Het is vandaag de dag na gister dus gisteravond moesten we een verhaaltje schrijven voor de film, maar dit was allemaal niet echt goed, verder had Jeepee het erover dat onze keukens verbeterd moesten worden en Dre begon te zeuren over pionierbankstellen met vuilniszakken met dennenaalden erin. Dre vervolgens over Jaap Droogers die in een boom gemeurd heeft, maar aan het eind van het gezeur over vroeger kwam het er nog steeds op neer dat onze keukens vernieuwd moesten worden. Dus wij dat klereding oftewel keuken gesloopt en er een nieuw klereding half neergezet, toen Luuk eraankwam. Die zei dat ons klereding kleere stond. Wisten wij al maar hij wist niet dat wij dat wisten. Om ons geen kindertrauma te bezorgen heeft hij ons een nieuw idee gegeven en mee geholpen met bouwen. 's Avonds hadden we pannenkoeken waarbij Chiel en Grob de bank (rotte paal) van de andere patrouille gesloopt hebben. Johan

Maandag

Juicht allemaal!

Het is nu negen uur 's ochtends.

Ik zit nu te schrijven (klinkt logisch!)

terwijl JP een strip zit te lezen. De anderen liggen nog te ronken. Ik heb honger. Ik ga zo maar eens hachelen. Of zal ik eerst De Generaal gaan lezen. Ik kies voor De Generaal.

Doeg.

'He, he, zie je dat, Negen uur en al wakker!!!!!!'

'Ik zat er al een uur op te wachten.'

'Masochist.'

De baas raast.

Voor een korte terugblik naar gisteren, schrijven we verder. Er is een volleybalveld verschenen en daarvan wordt driftig gebruik gemaakt door mij en mijn slachtoffers. Ik won achtereenvolgens van Lein en Koen B, die twee aangevuld met Johan en Chiel, de gehele troep en nog een paar samenstellingen. Er is dus nog werk voor ons. Verder nog een gezamenlijk wandelingetje langs, in, door, over en onder de langsstromende beek gemaakt (dat water is koud). 's Avonds het idee vóór een draaiboek doorgesproken en een ruwe rolverdeling gemaakt.

Vanmorgen ander weer, 18 graden en bewolkt, koud dus.

Veel later.....

Rustig in het kamp. Op mij na is iedereen weg. Tijd om rustig te schrijven. Vanmorgen de verschillende delen van de film uitgelegd en doorgenomen. De rollen zijn verdeeld, de contracten opgesteld.

De meeste teksten laten we de acteurs zelf bedenken, iets waaraan we de leden, die reeds terug zijn, laten beginnen.

Juicht allemaal.

Vanmiddag gingen we naar de metropool Loenen. Censuur, censuur, censuur, meer censuur..... dit kan ook niet... nee.... censuur, censuur en nu ga ik met het tentzeil spelen. Ik groet u en tot kijks.

'Wat is dat voor een taalgebruik?'

'Heel gewoon hedendaags.... censuur..... niks bijzonders.'

Ode aan het notes-boek, 2.

We hebben vandaag de hele main-street van Loenen leeggeplunderd. Viegen zit muggenmeuk te smeren. Dre en Luuk zitten te bakken (met bakkies). JP, Johan en Chiel spelen volleybal en ik zit te schrijven.

Nou, de mazzel hè, Koen B.

A story about our kamp.

Toen we ons gewassen hadden gingen we het dorp Loenen plunderen. Ik heb mijn muggenmeuk al op en een stuk minder jeuk. Ze zijn nog steeds aan het volleyballen.

De mazzel.

Juicht alweer.

Ik heb net gevolleybald en ben daarna Metal Hammer gaan lezen (helemaal te gek, wauw en joepie). Ik zit nu te luisteren naar Hasjbal Dre en Guppy Luuk die, je raadt het al. met de bakkies zitten te spelen. Ze praten nu met Dolle Dries en Lady Heidebrandnetel. Ik ga nu kijken wat JP aan het spelen is.

Wees gegroet en doe zoals het moet.

Listen very carefully.

Vanmorgen als eerste opgestaan, een lekkere kaas-tostie gemaakt, rustig aangedaan.

Vervolgens brood bij de ene en hagelslag bij de andere tent gebietst.

Beetje rondgesjouwd en om half elf hadden we screentest. Ik zit in de scenes opstaan, welpenoverval, tuchtraad en volleybal. Jochem doet heel voorzichtig met zijn geld, balletje. Daarna luieren en eten koken. Na de afwas volleyballen. Menu: vette bats met worst.

Ingrediënten; wortels, erwtjes, bokworst, piepers.

Aldus Grobbels.

'Zie je wel, er is nog niet zoveel veranderd. Ze koken hun eten nog zelf.'

'O ja, er staat anders nergens dat het eten ook eetbaar is.'

'Wijsneus.'

A hugh buk over the book, 3.

We zijn nu al twee dagen na eergisteren en het is nu al leuker dan eergisteren. Raar maar waar en er is een vlieg of mot of zo rond aan het vliegen. Ook raar maar waar. Maar goed, eindelijk begint onze keuken ergens op te lijken. Het keukenzeil hangt er ook over maar Dre zegt dat het anders moet omdat het zeil anders kapot gaat. JP heeft nog even met ons (Koen, Chiel en mij) gevolleybald. Verder was er nog gezeur van de leiding: niet afwassen bij de pomp. Terecht eigenlijk maar toch gezeur. Enter Johan.

'Zie je wel, ze leren nog wat.'

'En geloof je dat zelf?'

Kijk op de keuken, 3.

Hoezo, wazige meuk? Aardappels, wortels, doperwten, kerriesaus (nog van vorig jaar) en voor de vleeseters onder ons: braadworst.

Twistpunt, had iets met het braden der worst te maken, ik heb het niet echt gevolgd.

Kijk op het kamp, 3.

Ik heb vandaag mijn ogen dicht gehad.

De baas raast.

Ik weet niet wat er gebeurde maar op een of andere manier was het tegen een uur voor de verko's de slaapzak opzochten en toen ik even later ook opstapte was het al half vier. Als dat nog geen bewijs is dat tijd relatief is. Wat we gedaan hebben? Zitten kletsen, meer niet, maar het was heel gezellig.

Een praktisch gevolg is dat iedereen de volgende morgen heel rustig is.

Later.....

Het is twaalf uur geweest en het regent. Geen film dus, maar wel koffie. Sjoerd is als een soort nagekomen postpakketje gearriveerd in een tweede poging. De eerste keer zag hij fietsen en dacht gelijk: dat zijn ze niet. Nog iets later.....

Sjoerd is in anderhalf uur in staat gebleken zijn uiterlijk op dat van een straatzwerfver te laten gelijken. Ondertussen zijn de opnamen begonnen. Met veel moeite is het gelukt een treffende gelijkenis met de praktijk te geven. Voor de liefhebbers, er komen misschien nog kaarten voor de première in omloop.

Juicht alweer.

Nadat Sjoerd aankwam zijn we eerst even wezen 'spelen' bij de waterval om vervolgens de boertjes (Achterhoekers) even goedendag te zeggen. Ze vinden ons kinds en dat terwijl ze gisteravond in ridderkleding voorbijrenden en nu met waterspelletjes bezig zijn. Terug op het kampterrein moesten we meteen filmen.

JP filmde, Dre deed niks, Luuk was er niet en Lein zat in haar tent.

We moesten spelen dat we ontzettend goed aan het koken waren (wat we anders ook doen). Toen gingen we met de baas volleyballen waarbij hij ons beschuldigde van het imiteren van polio en dat terwijl hij zelf ook stuip-trekkingen heeft (hij zit nu weer gigantisch te stuipen op een of ander liedje uit het jaar nul).

Ojee, ze beginnen over de volgende scene, kampdoop, helpie.....

Ik word hier gek. Ze zijn reclameteksten aan het verzinnen (geen blabla, kots die vla). Luuk is zenuwachtig want zijn koffiezetapparaatje hapert. Ik ga nu maar eens kappen (van wie zou ik dat gehoord hebben?).

Ik moet even een aanval van een zwerver genaamd Sjoerd afslaan en ga dan maar eens het script van de tuchtraad spellen.

Ik groet u.

'Wat is dat voor leiding?'

'Dat is geen leiding maar begeleiding.'

'Vandaar.'

Hoi.

Het is alweer een hele tijd geleden dat ik in dit klasseboek heb geschreven. Ik heb het ook wel zo druk hè. Ja, we hebben nu Dommelsch en dat is heel wat beter dan Grolsch. En trouwens, Dommelsch smaakt of het nu koud of niet koud is. Gisteravond heb ik drie verko's uitgelegd dat ze niet bang hoeven te zijn in het geval van onweer. Krijgen we dan onweer? Nee, het is alleen een beetje koud. De accu's werden opgeladen bij een restaurant in de buurt. Daar begonnen ze moeilijk te doen over het stroomgebruik. Het is ook wel waar hoor. Voor die acht uur ongeveer elf cent!

De videocamera is ook weer opgeladen. Ik heb me volgestopt met wittebrood. Nu nog reporter spelen bij de kampdoopscene. Tot later, ik moet gaan.

'Kiezen tussen Dommelsch en Grolsch. Dat is toch veel leuker dan tussen zure melk en water.'

'Comfortverslaafde.'

Listen very carefully.

's Morgens opgestaan, lekker tosties gebakken met worst en kaas. De ramp ging vandaag gebeuren:

SJOERD

Hij kwam, we lieten hem de waterval zien, we gingen wat volleyballen, een stukje film opnemen bij onze tent, over het opstaan. Daarna nog wat gegeten en wat rondgewandeld. Toen eten gekookt. Dat ging goed, alleen von Viegen eet hartstikke slecht. Leek wel een baby. Menu: chili---censuur---
Ingrediënten: gehakt, uien, paprika, komkommer, chilipoeder, tomatensaus en capucijners.
Aldus Grobbels.

Juicht nog steeds.

Rond vijf uur gingen we de kampdoop filmen, wat gespeeld werd door Johan en Sjoerd. Laatste werd geïnterviewd terwijl hij aan zijn voeten hangend in een boom hing. Johan gaf liggend in de waterval rustig antwoord. Toen we dit gefilmd hadden liepen we terug via het kamp van de Achterhoekers, waar JP nog even ging filmen en we hoorden dat er geld gejat was. Terug op het kampterrein ging Luuk even in de hangmat van Koen liggen, waar hij prompt doorheenzakte.

Ho, ik moet even iets aan Lein vragen, geduld.
aub..... Hallo, hier ben ik
weer (jammer hè?). Ik zit nu toe te kijken
hoe JP en Dre aan het volleyballen zijn. Goed
he, ik kan kijken en lezen tegelijk.
Het spijt me, ik moet gaan, even een vlieg
slaan.

Wist je dat:

- Jochem een oversexte puber is.
- Sinds Sjoerd er is wordt de bende met de
seconde groter.
- Luuk voordraagt uit eigen werk via een
cassette.
- Marjolein peukt (rookt).
- Je 'alles' met komkommers kan doen, volgens
de groenteboer.
- Jochem, Koen en Grob steeds nieuwe standjes
verzinnen.
- JP stukje bij beetje opgegeten wordt door de
muggen.
- Het duurt nog wel even voordat dat gebeurd
is.
- Luuk niet alleen de accu's durft te halen
(teveel stennis geschopt?).
- Er NIET! naar VARA's Vuurwerk mocht worden
geluisterd.
- JP een nieuw speledingetje heeft.
- Het hier een BuMa en 65+ vakantiegebied is.
- Je zodoende niet hard, maar zelfs niet
normaal kan rijden.
- Je er af en toe zwevende hartkleppen van
krijgt.
- Een kamp, voor de leiding tenminste, rust-
gevend behoort te zijn.
- Poe, poe, nou nou, he he, zo zo, tjonge
tjonge.

'Hier, jij je zin. Dit was nou eens een rubriek uit de goede oude tijd.'

'Ja, leuk hè.'

'Conservatief.'

Als oud hopman van de Dinsdagavondverkenners doet het mij veel genoegen weer eens op een zomerkamp aanwezig te zijn. Ook al is het half drie 's nachts en zijn de verkenners op dropping. Zelfs vriend Dre is weg. Gelukkig is Marjolein wel op het terrein en houdt ons aangenaam bezig met verhalen over flauw-gevallen meisjes bij Clouseau. Wij kwamen trouwens onverwachts op het kampterrein om een geintje uit te halen. Even na elven waren wij al aanwezig en om twee uur kwamen wij pas te voorschijn. Onze opzet om met roof en ontvoering paniek en verwarring te zaaien is mislukt omdat er ineens die dropping was. Geintje ging dus niet door, maar misschien een andere keer.

Aanwezig zijn hier de heer P.H. Kiesel, ex-hopman Dinsdagavond, de heer Kuipers, ex-hopman Woensdagavond, de heer W. Snijder ex-vaandrig Dinsdagavond en de heer B. van Leeuwen, ex-stuurman en ere-lid van de Stam en ex-vaandrig Woensdagavond (hij heeft nog meer titels die nergens op slaan maar hij voelt zich belangrijk).

Wij wensen jullie een prettig kamp en houd de eer van de Dinsdagavondtroep hoog.

Paul Kiesel, ex-hopman Dinsdagavondtroep.

'Wat is dat, een hopman?'

'Zo heette vroeger de baas.'

'Is die belangrijk?'

'Ja kijk, hij noemt zichzelf wel drie keer zo.'

'En zoiets vindt dat anderen zich belangrijk voelen.'

A hugh buk over the book, 4.

Vandaag (eigenlijk gisteren want ik schrijf dit morgen) is Sjoerd Roodbergen (ja, die ja) aangekomen. Meteen is het een pokkebende. Sjoerd is gelijk goor. Net als vorig jaar. De pannemesmeer blijft nog even weg maar dat komt nog wel. Sjoerd, je bent gek. Wat ben je? Hij heeft een zonnebril in Frankrijk gekocht voor vijftig francs. Zo'n ding koop je normaal bij Intertoys voor f 2,50 maar ja, echt Frans is leuker. Vijftig francs is achttien gulden, zegt Sjoerd en dat ding is nu al verrot. Vanavond hebben we dropping gehad. We hebben over 15 km zeven uur gedaan. Een hele prestatie, al zeg ik het zelf. We hebben een beetje of tien omgelopen. All rights reserved and victory is mine, Johan.

Ode aan het notes-book, 3.

-Grob staat Sjoerd nu gigantisch uit te schelden.

-Viegen heet nu Sjorro.

-De dropping was balle.

-Dre, JP en Luuk zijn boodschappen aan het doen.

-De rest zo'n beetje zit te lezen.

-Sjoerd is iets aan het slopen.

De baas raast.

De korte woensdag.

Vannacht tussen twee en drie de jongens gedropt bij de Postbank. De opdracht was eenvoudig: loop noordwaarts totdat je bij de weg in Loenen uitkomt. Reeds vele uren later was er nog niets te horen over de radio over het wel en wee van de jongens. Het werd licht en er was nog steeds niets te horen tot we de hulp kregen van ene Dick (de langdradige). Deze zat iets dichterbij de Postbank en had een gigantische installatie. Hij zat met

iemand in Zaandam te praten die bij ons alleen met ruis binnenkwam. Na lang aandringen was hij even bereid de jongens op te roepen. Ze bleken wel op het juiste pad, maar nog niet eens op de helft te zijn. Depressief geworden besloot de overgebleven leiding naar bed te gaan.

'In mijn tijd bleef de leiding wakker tot we terug waren.'

'In jouw tijd werd je om tien uur om de hoek gedropt, verdwaalde je en was evengoed voor een uur binnen.'

'Ja ja, haal me maar weer onderuit.'

Wakker rond tien uur.

De verko's zijn blijkbaar terug, getuige enige sporen van tijdelijke aanwezigheid. Ik ontbijt en ga daarna weer slapen. Er is niets te doen.

Na twaalfen weer wakker.

Tegen een uur beginnen de verko's te verrijzen maar veel leven zal er de hele dag niet inzitten. Boodschappen gedaan, stukje film geschoten en spaghetti gegeten. Daarna een enkel spelletje volleybal gespeeld, waarna het alweer verdacht donker werd. De dagen korten. De jongens met de belofte van een dropping naar bed gestuurd. Rust.

Ode aan mezelf.

Wat kan ik toch lekker koffie zetten.
Iedereen wacht 's morgens op mij.
Niemand lust eerder koffie.

Wat kan ik toch lekker koken.
Iedereen wacht 's avonds op mijn kookkunst.
Met alternatieve ingrediënten
't Is niet te kauwen.

Wat kan ik toch lekker wassen.
Niemand wacht op mijn schone sokken.
Ze drogen vanzelf wel.

Wat kan ik toch leuke muziek draaien.
Niemand vindt mij nu nog aardig.
Klein Orkest, UB40, 't is wat karig.

Wat kan ik toch lekker ouwehoeren.
Iedereen wordt gek van mij.
'k Praat wat veel en ook nog raar.

Wat kan ik toch lekker slapen.
Daar kan ik niet genoeg van krijgen.
Welterusten.

'Wat voor een idioot schrijft zoiets?'
'O, gewoon leiding.'

Kijk op het kamp, 2 in 1 (oftewel 3 en 4).
Om eerlijk te zijn vind ik het na voorgaande
niet eenvoudig om nog wat op papier te
krijgen. Het schrijft niet lekker als je
hartelijk moet schateren. 't Is anders wel
een komiekje, die Luuk van ons, rare jongen.
Paljas en JP smeden snode plannen om de
jongens eens fijn te verrassen. Dre slaapt
boven de krant en er is een massale aanval
losgebroken op mijn persoontje (er landen
tachtig motten op mijn oude trui).
Intussen is men overgestapt om de welpen-
leiding te plagen. Wat een boefjes zijn er
nu. Ach Loenen en omgeving kunnen rustig
doorslapen, er komt drank op tafel. Maar Luuk
blijft loops. Laat ik eens mijn visie geven
op het gebeurde van de afgelopen twee dagen.
Gisteren gefilmd en boodschappen gedaan. 's
Avonds erg angstige avonturen beleefd. We

zijn overvallen door een stel pubers die het oorlogje spelen nog lang niet verleerd zijn maar die al zover richting zelfverantwoordelijke zelfbepaling (Langeveld; 1812) opgeschoven zijn dat ze al wel oog hebben voor de noden van hun medemens. Ze brachten bier en chips mee.

De snodaars hebben zich hier reeds voorgesteld, dus daar zal ik verder geen woorden aan vuil maken. Maar alle gekheid op een stokje, 't was reuze gezellig, die kwajongens op bezoek.

Vanmiddag vroeg op, om een uur, zo vroeg dat er geeneens koffie was. Dat zou trouwens ook kunnen komen doordat Luuk nog niet op was. Trouwens leuk, zo'n keukenhulp mee. Luuk kookt, bakt, wast en speelt. Dat laatste is trouwens een beetje een minpuntje. Verder met de belevenissen van vanmiddag. Toen Luuk eindelijk zijn tent uit kwam rollen, begon hij onmiddellijk met koffie zetten. Hij had het ook het hardste nodig. Rest van de middag voornamelijk gevuld met oppassen en studeren. De verkennertjes waren zalig rustig dus het eerste viel mee. De tweede activiteit viel zwaarder. Luuk is nu vrouwen aan het verhuren. Het is opeens druk op de bak, jeemig.

Maar goed, 's avonds de meuk van Luuk naar binnengewerkt. Koen Borsboom: 'Dat geven wij aan onze kat.' Rijke stinkerds, die Borsbomen. Wat me er trouwens op brengt dat ik gisteren eindelijk Baloe over zijn ruggetje heb mogen aaien. Was reuze genotvol. 't Was trouwens een kouwe bende bij die welpenleiding, alleen Bascel kwam even tot leven toen er een Bep langs kwam lopen. Verder was er geen beweging in te krijgen. Ze liepen maar liefst twee uur achter op hun

programma. Dat zou ons nooit overkomen, we hebben geen programma.

Ik word een beetje afgeleid door Luuk met zijn bolle vrouwtjes waar je in wegzakt. De markt is hier vrij lauw maar Luuk blijft dapper doorbieden: Lora, stoute Kim, blondje van achttien. Ze vliegen achter elkaar de ether in.

Het schrijven is sowieso wat lastiger nu Luuk de olielamp geconfisqueerd heeft ten behoeve van zijn drukke bezigheden.

Ik ga 'kappe, kappe, nokke.

Dialogje tussendoor, oftewel de aankomst van Sjoerd.

Kampmiep: 'En, waar ben je geweest met vakantie?'

Sjoerd: 'Parijs.'

KM: 'Was het leuk?'

Sj: 'Ja.'

KM: 'Veel gezien?'

Sj: 'Och.'

Hier staakte KM haar pogingen tot een gezellig babbeltje onderweg.

Aangekomen bij ons kamp:

KM: 'Hier is het.'

Sj: 'Nee hoor, dit is het niet.'

KM: 'Jawel, dit is het wel.'

Sj: 'Nee hoor, dit is het niet.'

KM: 'En waarom is dit het dan niet?'

Sj: 'We nemen nooit fietsen mee op kamp.'

KM: 'Deze keer wel, dus.'

Sj: 'En dat zijn onze tenten niet.'

Hij stond nota bene met zijn neus tegen onze authentieke, onmiskenbare, onvergetelijke Jas.

Helaas wist de KM hem te overtuigen en zo komt het dat we nu met Sjoerd zitten opgescheept.

Donderdag

Kijk op het ontbijt, deel 1.

Wat een gewauwel. Ik weet niet wat erger is, de TROS of Luuk. Ik denk dat Luuk erger is. Bij de TROS houden ze eens in het uur hun mond voor het nieuws.

Er was vandaag weer een overweldigende keuze aan beleg. Jam en kaas. Niks geen chocopasta, niks geen hagelslagjes. Zelfs geen pindakaas ('En ik hou toch zo van pindakaas, pinda-kaas', einde citaat, met dank aan Theo). Uiteindelijk besloot Luuk toch in zijn oneindige goedheid om ons een kwart tostie te geven. We boffen toch maar. JP heeft blijkbaar zijn boekje uit want hij wordt opeens merkwaardig actief. De rechtszaak wordt nu voorbereid. Laat ik mijn tekst ook eens gaan doorlezen.

Sjowbiz-pagina.

We zijn nu bezig met de opnamen en aangezien ik van de griffie ben moet ik schrijven en verder niks. Maar ja, dan moet je ook wat schrijven ook. Het gaat erg goed. De rechter laat zijn blote achterbips zien aan de camera. De cameraman drukt zichzelf een oog uit en de verdachte heeft intussen zijn hele T-shirt volgesnotterd. De openbare aanklager heeft een nieuw werkwoord uitgevonden:

'joepen.' Voor de camera zei hij:

'Edelachtbare, ik joep J. van Viegen op.'

Getuige Jochem wordt niet enthousiast van leuke meisjes. Intussen is de zitting verplaatst naar de Jas in verband met het weer. Jawel, het regent weer. Later lopen de opnamen weer gesmeerd. We zijn nu al minstens een half uur bezig met de getuigeverklaring. Vanwege honger en regen maar weer een 'break taken.' De rechter is zojuist uiterst gracieus uit zijn zetel geduvelde door toedoen van de verdachte. De griffie gaat zich maar even fatsoenlijk aankleden. Het is koud.

Ode aan de zonnegod.

Het is hier heel slecht weer, het regent heel afwisselend, dan weer hard, dan weer zacht. Het is wel fijn weer voor vogels en bloemen.

U bent te goed voor ons, u hoogste.
Maar wij vinden de zon ook wel fijn.
Wij zijn daar niet allergisch voor.
Wij danken uwe hoogste bij voorbaat.
We hebben onze zonnebrand niet voor niets meegenomen.

Het is nog niet droog,
Wij vinden u steeds minder aardig.
Wij beginnen u bij voorbaat al te haten.
Doei, dag vogels, dag bloemen.

Vrijdag

De baas raast.
Het was weer een enerverende nacht.
De jongens kregen gisteren geld mee om te gaan eten. Ze verkozen zelf te koken en waren zodoende terug tegen de tijd dat wij vertrokken om te gaan eten. Vanwege de voortdurende regen waren de campings leeg- en de restaurants volgestroomd. Pas in Apeldoorn vonden we een geschikte Chinees. Een eenvoudig viergangenmenu vulde onze hongerige magen.

Terug op het kampterrein waren de jongens net aan de afwas. Vervolgens kwamen ze op het idee de welpen met een bezoek te vereren. Daarbij vergetende dat de welpenleiding nog een overval van ons verwachtte. Tegen half twee waren ze terug. Zelfs wij waren ondertussen ongerust geworden, ondanks de onverwachte vrije avond. Wat bleek, de welpenleiding had zonder pardon het hele zootje opgepakt en in het bijbehorende meertje gekieperd (en dan zeggen ze nog dat wij hard zijn).

Vannacht rust gehouden. Vanmorgen om redelijk tijd opgestaan en weer een aantal scènes opgenomen. Het opnemen van 'De Primus' ging in zes 'takes' omdat het vuurwerk niet, dan wel veel te zachtjes ontplofte.

Nu is er rust. Bijna iedereen is weg.

Het was zover, we gingen het welpenkamp overvallen. Toen we na 15 km fietsen bij het kamp aankwamen, naar binnen stormden en chips begonnen te vreten, begon de welpenleiding met waterpistooltjes te schieten waarna wij weer met natte kleren begonnen te gooien en slaapzakken af te pakken. Toen daarna de welpenleiding begon ons in het water te gooien en met afwasmiddel, stroop, mayonaise en ketchup te gooien, vonden wij het genoeg. We gaven de slaapzakken terug en werden beloond met drank en spijs. Toen we dat op hadden, gingen we terug naar Loenen, waar we om half twee waren.

'Wat zijn dat voor programma's ?'

'Dat is modern.'

'Zo'n troep maken?'

'Dat is modern.'

'Om half twee terugkomen?'
'Dat is modern.'
'Vinden jullie dat nu leuk?'
'Nee, dat is modern.'

A hugh buk over the book, 5.
Gisteren ging de leiding uit eten, dus moesten we zelf voor eten zorgen. Nadat we gegeten hadden, best lekker eigenlijk, gingen we een klein beetje met het bakje spelen. Ineens kregen we een of andere Jodokus genaamd Mario aan de lijn, die dacht dat hij op de achtergrond een meisje hoorde. Koen zei: 'Ik geeft Truus wel even' en toen gaf hij de microfoon aan mij.

Ode aan het notes-book, deel 4.
Na de geslaagde welpenoverval hebben we nog even twee straatnaambordjes met Albert Schweitzerlaan 'bekeken.'
De barbeknoei doet het prima, nu alleen nog wachten op het vlees enz.
Zo meteen nog even Mario goedendag zeggen, want hij heeft via de bak een afspraakje met Truus (Johan, dus) gemaakt. Luuk heeft net twee barbequepennen 'geregeld.'

Kijk op het kamp, deel 6.
De vriend van Truus is intussen gearriveerd. Hij was geloof ik niet echt gecharmeerd van de voetballen van Johan.
De laatste had natuurlijk ook niet meteen moeten verklappen dat het een geintje was. Zijn uitmonstering zag er best realistisch uit. Wie weet wat er had kunnen groeien. Maar helaas moesten wij toezien hoe deze relatie voortijdig doodbloedde. Misschien dat de barbeknoei nog wat goed kan maken. Ik geloof dat Mario zich intussen aardig hersteld heeft. Als je maar over bakkies begint, leven die tokkelaars weer helemaal op.

Zaterdag

De baas raast.

We kregen meer bezoek. Lex en Ims kwamen de laatste avond met ons doorbrengen. Ter verhoging van de feestvreugde, zullen we maar denken.

Het vlees, de salade en de hele rest smaakte goed. De verhalen werden steeds mooier, de nacht steeds minder koud. Ims was zelfs bereid de openingsscene, 'het titellied' te spelen (zingen), heel sfeervol. Uiteindelijk droop zelfs de meest geharde af en sliep iedereen.

Vanmorgen was alles weer als vanouds. Dre ging de vrachtwagen halen, het kamp werd opgeruimd en nog eens opgeruimd. Zelfs de immer wantrouwende KampMiep had niets te klagen of op te merken. Bij de veel te kleine ingang van het terrein was het een ware verkeerschaos en het duurde even voor de spullen opgeladen waren en we weg konden. Net op tijd, we waren tien minuten onderweg en er barstte een stevige bui los. In een auto heb je daar geen last van. Onderweg gestopt voor koffie. Eigenlijk nog meer genoten van zeep, stromend water en echte toiletten maar dat zegt meer over de kwaliteit van de koffie dan over onze voorliefde voor zeep.

Op de Boerderij de spullen afgeladen en ieder ging zijn eigen weg, want er schijnt meer in het leven te zijn dan Landverkenners.

'O ja, wat dan?'

'Luchtverkenners.'

'Spot er maar mee.'

+